

158. Hagyjad az Úr Istenre te minden utadat

Zsolt 37,5

szöveg: P. Gerhardt, 1653 | fordítás: Sántha K. | dallam: B. Gesius, 1603

hm A D /C# hm(6) C#7 f#m
hm hm f#m hm C#7 f#m

1. Hagy - jad az Úr Is - ten - re te min - den u - ta - dat,
Ha bánt szí - ved ke - ser - ve, Ó né - ked nyug - tot ad.

C#7/E# C#7 f#m D em/G A7 D
E G f#m G A D

Ki az e - get hor - doz - za, osz - lat fel - hőt, sze - let,

D /C# hm A E F#7 H
hm A em7 F#7 hm

Nap - ját rád is fel - hoz - za, A - tyád ő, áld, sze - ret.

hm f#m hm C#7 f#m hm f#m hm C#7 f#m
2. Az Úrra bízzad dolgod: könnyebbül a teher; Ezer baj közt is boldog, aki nem csügged el.

E f#m G A D hm A em7 F#7 hm
Minek a gond, a bánat? Mit gyötröd lelkedet? Az Istent kérjed, várjad, s megnyered ügyedet.

hm f#m hm C#7 f#m hm f#m hm C#7 f#m
3. A te irgalmasságod van rajtam, Istenem, Te jól tudod, jól látod, hogy mi használ nekem.

E f#m G A D hm A em7 F#7 hm
Sorsomat úgy intézed, amint te akard; Bölcs a te végezésed, ha áld, ha sújt karod.

hm f#m hm C#7 f#m hm f#m hm C#7 f#m
4. Utad van számtalan sok, Uram, és eszközöd; Reánk is szent áldásod bőséggel öntözöd.

E f#m G A D hm A em7 F#7 hm
Művednek akadály, szünetje nincs soha; Úgy téssz, amint kívánja gyermekeid java.

hm f#m hm C#7 f#m hm f#m hm C#7 f#m
5. Bízzál, bánatos lélek! Mit bánt a bú, a gond? Él még, ki annyi vészek torkából már kivont.

E f#m G A D hm A em7 F#7 hm
Bajaidból kiment ő, szűnnek keserveid; Rád még a jó Teremtő víg napot is derít.

hm f#m hm C#7 f#m hm f#m hm C#7 f#m
 6. Őbenne vesd halálig jó reménységedet: Ő biztos révbe szállít a bajból tégedet.
E f#m G A D hm A em7 F#7 hm
 Bár késik a segítség, és nem találsz vigaszt: Eloszlik gond és kétség előbb, mint véled azt.

hm f#m hm C#7 f#m hm f#m hm C#7 f#m
 7. Ő megcselekszi végre velünk azt, ami jó; Ösvényünk erőssége Te vagy, Mindenható!
E f#m G A D hm A em7 F#7 hm
 Bár nehéz földi pályánk, könny lepi és tövis, De örök pálma vár ránk: utunk a mennybe visz.

